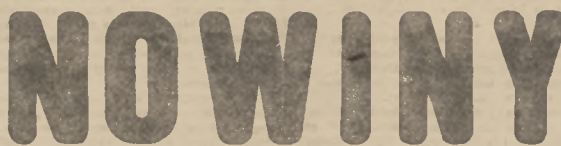

3 **Cena Numeru**
centy w Krakowie, Podgórzu
i na prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie i K. 50 h. (z przesyłką do domu
na prowincyi z przesyłką pocztową i Kor. 50 h.).
Prenumerata za granicę 1 mk. 50 h., 2 h. i r.
POJEDYNCZE ROZEMPIANKI NAWYK. MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISM I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

Dziennik niezawisły demokratyczny i ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petito 10 hal., za każdy następny raz 12 hal.
drobne ogłoszenia po 4 hal. od wiersza (minimum
50 hal.). Nadawca za wiersz petito 50 hal. odp. na
każdą stronę po 3 Kor. — Złaznik 20 Kor. za tydzień.
Istotny prowadzi w swoim zarządzie p. M. Huczyca.
Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna L. 2.
otwarta od godziny 8 rano do godz. 8 wieczorem

**Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja
Sokółowska, Paszaj Hausmana L. 2.**

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ul. Wiślna L. 2.
Rękopisy nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Sytuacja w Wiedniu.

Akcja Głabiński-Bienert.

Wiedni Dziennik „Die Zeit” donosi: Unia słowiańska nie myśli już dalej prowadzić wojny, z której nie nie wynika i daje do poznania, że chętnie wrócić pokój. Rolę pośrednika mają odegrać Polacy. Między Niemcami a opowiesz słowiańskich przeciwnością są bardzo znaczne, tak, że o natychmiastowym pokoju nie może być mowy. Sytuacja jest jednak o tyle dojrzała, że faktycznie może dojść do ustalenia warunków ugody. Rząd w porozumieniu z Polakami — twierdzi „Zeit” — starając się będzie o zaspokojenie przeciwności między Niemcami a Czechami. W Wiedniu przede wszystkim między obu przeciwnikami odbędzie się konferencja, zaświecele się broni nastąpi w Pradze. Dla Czechów droga ta przedstawia się zbyt daleką, jednak tak, że nie inaczej nastąpi. Wiedni. Prezydent Patai konferował onegdaj z premerem bar. Bienertem. W seyli przedwziętej oprócz kontyngentów rekruta salawatone będą ustawa o opłatach i ustawa o gólnia o kolejach lokalnych. Bezpośrednio po świętach Sejm czekać będzie swolany na krótką sesję.

Gabinet Bienert'a ulegnie rekonstrukcji dopiero w chwili, gdy będą konkretne podstawy do utworzenia silnej większości chętniej do pracy.

Związanie Kola polskiego.

Wiedni. Pośledzenie Kola polskiego zwołano na środę godz. 6 wieczorem.

Giupia szynkowa.

Wiedni. Jeden z pociągów kulturalnych dzienników wiedeńskich zamieścić „sensacyjny” artykuł o rzekomy „wrocie w sytuacji”, wynikłym z tego, że p. Stapiński podjął nową akcję przeciw „ambitnemu” drowi Głabińskiemu, i że skutkiem tego dr. Głabiński otrzymał „oddołanym” w Kole i powoli zaczął zamian zwracać swego stanowiska. Chciał rzecz z palca wysłana, jest wierszem giupowym, którego właściwie nawet rejestrować nie należało.

Odpowiedz Sienkiewicz'a Chęradamc'owi.

„Petit Journal” ogłasza odpowiedź Sienkiewicz'a na pismo publicysty francuskiego (napisane pod pseudonimem Chęradamc'a) w którym ten twierdzi, że Rusini są niekami przez Polaków i wyrzucił Kola Polakiemu w Wiedniu prowadzenie polityki antysłowiańskiej.

W odpowiedzi na to pismo Chęradamc'a Sienkiewicz protestuje energicznie przeciw twierdzeniu, że Rusini są przez Polaków ukani. Gdyby Polacy w Rosji mieli takie prawa jak Rusini w Galicyi, to byłoby to być podstawą do porozumienia, ale Polacy w Rosji nie tylko żadnych praw nie posiadają, ale muszą walczyć najcięższymi walkami o celom utrzymania swojej polskiej i swojej kultury łacińskiej. W takich warunkach zrozumiał jest, że Polacy mają co innego do czynienia, jak krytykować politykę Kola polskiego w Wiedniu. Polityka ta jest kierowana przez mężów doświadczonych, którzy lepiej od nas obu (t. j. Chęradamc'a i Sienkiewicz'a) znają sytuację w Austrii.

Wice przeciw szynkom i alkoholowi.

W sali duża miejskiej ady się wzorowi w polodnie ogłoso-bywateli wci, wzrocy przeciw szynkom i alkoholowi. Na wien zjawilo się bardzo dużo ludzi ze wszystkich szty szynkowych. Był mowa, że wilekie szynkarstwo wilekie apowiadano zostało o głoszeniu, że rekonstrukcja wien będą palowia Dargyżki i Stapiński. Tymczasem ani jedno z nich ani wien się nie zjawia, a piosła Stapińskiego nawet waleze w Krakowie nie było. Podobno na szynkarstwo uwieziono niewielka obu piosów — bez ich zezwolenia, a nawet bez ich wiedzy. Dąży do być jednak sala Ridy zapalała się po brzozi i wien był naprawdę masywny.

Wice zganił swien działacz antialkoholowy dr. Augustyn Wróblewski, tłumacząc, że wice został narwany politycznym dźwiękiem, że walka z alkoholem jest publiczną działalnością dla dobra społecznego, dążącą do reformy prawa, a także działalność jest polityką. Za-

strzeż się dalej, że wice niema charakteru antyseni-

Po zgłoszeniu przystąpiono do wyboru prezydium. Przewodniczącym wien wybrał szynkarz pp.: Dąbicki i Wróblewski, zastępcami pp.: Sienkiewicz i dr. Banażer, sekretarzami pp.: Wycher-Szymonowski, Kotzwicki, Włodzicki i Fedorowicz.

Po wygłoszeniu glosz refert dr. Kliesenberg. Omawiał on, jako lekarz, znaczenie alkoholu w punkcie widzenia nauki. Alkohol jest według nauki wrogiem zdrowia i rozumowi człowieka. Statystyka wykazuje, że nie pijący nie żyją przeciętnie 6 lat dłużej niż pijący, że alkoholi sprawdają na organizm ludzki objędy, choroby nowotworowe, choroby, grzanie i t. d. — Obowiązkiem społeczeństwa jest więc walka z tym niebezpiecznym wrogiem. (Oklaski).

O walce z alkoholem mówił dr. Wróblewski. Walka ta na północ zwalczania i zwalczania wyjdzie jak zwycięstwo. W ten sposób ludność swia została zyski przez pietyzmy. W Galicyi jeszcze alkoholi takich niema. Omawiając następnie cały szereg glosz Kontenry, straszących w rozszynkow, mowa wswiad obcych glosz do walki z alkoholem.

P. Szymonowski omawiając sprawę alkoholu ze stanowiska kołoty. Alkohol odbiera człowiekowi, powoduje choroby zniezwolnych dzieci. Referenta wswiada kobiety, by wpływały na mężów i nie doswoliły im u-

żywać alkoholu, a zarazem same go nie używały.

W dyskusji zabierał głos cały szereg mówców, między innymi p. Zelnicki, który odzyskił szynkarz, jako tych, co specjalnie alkoholem demoralizują szerokie warstwy ludności.

W końcu uchwalono następujące rezolucje:

Zebrań uchwały:

I. Aby ilość szynków w Galicyi zredukować do minimum; wilekie wieny piosnowe, aby ich ilość nie przekroczyła norm uchwalonych w r. 1905 przez Sejm i gminy.

II. Wilekie wieny przy dawaniu koncesji dawać pierwszeństwo gloscom przed prywatnymi przedsiębiorcami. (Środek bardzo wątpliwej wartości. Przyp. Red.). III. Od stycznia 1911 r. powołani być wydanymi dla wyszynków regulamin, zabraniający sprzedaży alkoholu w niedzielę i święta od 9-tej wieczorem do następnego dnia 10 rano dnia następnego wieny być wyszynki zamknięte, a w zwykłe dni mogą być otwarte od 8 rano do godz. 10 wieczór. Wilekie wieny zabronić sprzedaży alkoholu młodzieży do lat 16, a starszym udzielać alkoholu tylko w ilości co najwyżej trzech kieliszków. (117 kto to szynkarzowie!)

IV. Wilekie nie powinny obciążać podatkami lecz natłwied zakładanie mierzark i win podobnych instytucji, w których można dostać napój beزالkoholowy.

Wice skłonił się o godz. 9.15 po południu.

W setną rocznicę urodzin Chopina.

(1810—1910).

Zaledwie przebrzmiały echa obchodów ku nczczeniu setnej rocznicy urodzin Juliusza Słowackiego, które rozległy się wszędzie, gdzie brzmiała mowa polska i bije serce polskie, a już przychodzi nam uczcić pamięć jednego wielkiego mełarodaka, którego w dniu 22 b. m. przypada setna rocznica urodzin: Fryderyka Chopina, największego geniusza muzycznego naszego, jednego z największych geniuszów muzycznych świata, największego mistrza fortepianowej kompozycji.

Jest podanie, że w chwili, kiedy Chopin na świat przyszedł, pod oknem kronceńki oficyjny obok dworu w Żelazowej Woli pod Warszawą bremłaj ochocho dźwięki skrzypiec i baseli wiejskiej kapeli, przewodzącej orszakowi weselnemu, który dążył do dzielnictwa po błogosławieństwo dla młodej pary... W tem podaniu tkwi głęboki symbol, głęboki i prawdziwy. — Dźwiękie dźwięki, które się obły o nasy nowonarodzonego dziecka, co miało sławę imienia polskiego rozsunęło po świecie, wyszły z chłopięcych skrzypiec, z pod ampeka wielkiego grajka, blosące tu wiejskiej, ludowej, polskiej piosenki, ludowego, polskiego tańca. I ta ludowa pieśń stała się jakby toniką całej twórczości genialnego mistrza.

To tętno polskości w utworach Chopina jest tak głośne i silne, że nie mogło także być nwał obcych. Oto, co pisze o Chopinie znakomity kompozytor niemiecki, Schumann, który pierwszy z muzyków niemieckich pisał się na wielkość naszego mistrza i jeszcze w 1836 roku, pisząc o nim, zaczął swój artykuł słowami: Odkrycie głowy — oto geniusz! W tym samym artykule, rozważając kompozycje Chopina, tak pisze Schumann:

„U Chopina do wszystkich hunch wielkich zalet przysięga się jeszcze coś, co czyni go ogromnie interesującym i naważką odrębny, a to — oryginalna, narodowe polskie piętno. I zaiste, szczerzećmiem dla niego było, że losy zgazyły go od razu do tej stolicy świata, gdzie mowa swobodnie marzył i głosu swój gniew wyrażał. Gdyby bowiem samowolnie pchnięto wiedeński, jak straszny nieprzyjaciel kryje się dach w prostej maszynie Chopina — rakałaby z pewnością wszelkiej muzyki, gdyż dzieła Chopina, to armaty ukryte wśród kwiatów.”

Jak powstały preludya?

„Energiczna indywidualność i płomienny geniusz pani George Sand natchnęły delikatną i waleką naturę Chopina uwielbieniem, które wyniosło jego organizm podobnie, jak zbyt mocno wian przetrawia kruche ścianki naczyń.”

Temi słowami określił Liszt ważnymy stosunek dwóch istot, w którym mężczyzna przedstawia element młkiej czułości i słodyczy, a kobieta niemyślną ciekawość zmysłów, wielką inteligencję i wielką energję.

Kruche ścianki naczyń nadwężały się w tak prędkim czasie, że w rok zaledwie po poznaniu „młodych” wampira, który tak miał zaczął nad całym jego życiem. Chopin dochoł do zupełnego wyczerpania siły psychicznej i nerwowej. Nadwężone siły wymagały dłuższego wypoczynku i ciepłego klimatu. Zdecydowany jest wyjazd na Majorkę, dokąd udaje się artysta wraz z p. Sand, jej córką i synem w jesień 1838 roku.

Wiemy, czem był ten czteromiesięczny pobyt na niepokojącej się wysp Balaerickiej, z których natura i szynki przeszłości ucałyły czerwoną zakłócenie. Utryta w silnym palm i kaktusów ciemny szynki, pomarańcze, cytryny i granaty, rozkwitające w całym przepychu w młodziu Liszt stopadnie, fantastyczne gaje oliwne, stare rzeźbione krasze, sięgające XV. wieku, rozrzucone marmulowce klastory i kościoły, wyszkieł marmulowce kolumnady pałaców, góry i morze — wszystko to tworzy krajobraz niesłychanie barwny i bogaty, w którym dusza i ciało powinny jednak sasać wypoczynku. Ale zarówno dla Chopina, jak dla jego towarzyszek, zima na Majorkę jest okresem meł i udręczenia. Składają się na to przedawadające szynki okoliczności, lecz w poważ mierz i rozkład, który po paru młodziach młonych nielskich poczynił już dziełło te istoty, porzucenie duchowego powinowactwa.

Zycie na Majorkę zorganizowane było w ową epokę w sposób całkowicie pierwotny: domy zabłowane były najniebezpieczniejszym przedmiotom codziennego użytku, bez których trudno się obejść zabratowanemu nawet na niewygody synowi cywilizacji, a tem więcej waleczni i choremu Chopinowi. Oczna i z przynależną atmosferą ogólnej niechęci, oszły się bagażem do obcieleni i sam. Indifferentem religijnym pani Sand opozostała się względem niej pobozną aż do fanatyzmu i dewocyj ludność wyspy; chrońcie zapalenie gardła Chopina, ogłoszone za suchoty, budzi przesądny strach w wileśniakach, obawiających się zarazy. Bogaty fermer, który wynajął był im wale, nawissem mówiąc siamą i wilgotną, żada po kilku tygodniach, by ją opuścił, a to z powodu, że osoba „mająca chorobę sakazną, grozi zarazą ogólną jego i całej jego rodziny.”

Przenoszą się wówczas do opuszczonej kartu-

zy (klastoru) w Valdemosa. Pomieszczenie jest dość obszerne, widok rozciąga się na wale strony potężny i wspaniały, materyalne warunki stycia ułożyły się wależnie zależnie.

Lecz nadzwoln grudeń, a z nim deszczowa i niewne, niestanna, które trwał będą niema młecię. Stychał szum gwałtowny wechranych potoków górskich i krzyki morazkiego ptactwa; spły i orły krążył nad pod oknami, wicher wyje wależ pustych korytarzy i waleka się do celi; dobiejanie się do drzwi błąkającego się po klastorze starego pijaka zakłóca niemyślnie krótkie godziny chorego. — Napływały myśli ponure, znużenie i niechęć przysięgająca dośię, smutek nęka ją, jak zła zmarza. — Długie godziny leżenia na szynkach nad fortepianem wależ przeladają, z których przemawia wymowna celi niepokój, cały zaś baszylej, przepalający duszę. — Preludium XV. ma odpowiadać nieokreślając monotonie deszczu, błądzącego z szynki i potęgującego w jakieś nawałi bezmałejny.

George Sand pozostawia opis tych dni spleenu, melancholii i nudy w „Zimie na Majorkę” i w X. tomie „Historii meł tywota.”

Ostatnie chwile Chopina.

Szczęśli, które podjęmy nasej o ostatnich chwilach genialnego mistrza naszego, pochodzą od naczynego ich świadka, ks. Aleksandra Jęłowickiego:

„Od lat kilku życie Chopina walejo, jak to powiada, na włosku. Rzeczy młota, że ogień geniuszu trawil tutaj słaby organizm. Totet wasy, którzy się do niego zbliżali, podziwiali, jak w tak wależ powłode czasu jeszcze przebywał młota. Nie pojmował również, że chore mógł w pododany teknie schować całą żywość myśli i wależ. Twara jego była przynajmniej i biała jak alabaster, osz szynki wykiły błyszczą niekiedy dźwięnym blaskiem. Zawsze uprzejmy, miły, dowcipny i pełen uczucia, był on jakimś cieniem odzermianem od świata, który go otaczał, a jednakże nie myślał o Niebie...”

Choroba piersiowa, która był dotknęty, rozwinęła się szybko. Przybyszy z Rzymu do Warszawy, dowiedział się, że Chopin miera i popiełszyem odwiedzić zdawał mi drogęgo przyjaciela. — Uścisnął się ze szynki w przewidywaniu bliskiego rozstania... Był on nadzwyczaj estetyczny i widocznie nie wiele chęci pozostał mu już do życia.”

Każde Jęłowicki nakłonił Chopina do spowiedzi.

„Ołdą, za łaską Boga, którego przyjął do serca, oświatlił mi widocznie. Rozpamiętałem się niebawem ostatnie chwile walki duszy z ciałem; trwały one ctery dni i ctery nocy. Ciężkość i poddanie się woli Bolej nie opuszczały ani na chwile chorego. W najcięższych cierpieniach dźwiękowy Hugu mówił o miłości Jego dla człowieka i wależ chęć goryczy przeżycia z nim polaczenia. Przyjacielom, którzy czuwali już do obok niego, już w przyrętych pokojach, mówił wależ o szynki swoim.”

Lekarzom, którzy życie jego przesłuchiwać chcieli, powiadał: „Dowolcie mi umrzeć w pokoju, Bóg mi przebaczy i wależ mnie do siebie, zastawcie mnie, ja pragnę już umrzeć!...” A po chwili dodał: „Płeka mi nauka, przedziwnie boleśli! Gdyby to jeszcze czyniono dla jakiegoś dobra dla spełnienia jakiejś ofiary! Ale męczyć mnie prdno razem ze wszystkimi, których kocha mi Płeka mi nauka.” Dalej mówił jeszcze: „Gręczyłem młota niepotrzebnie, gręczyłem młota bardzo!...” Mylicie się może, ale Bóg się nie myli i dowiada się młota!... O, jakie to jest dobre!”

Chopin wyrażał się zazwyczaj gładko i wytwornie, a jednakże zawał nagle, awracając się ku młota: „Prawdziwie, młota drogi, gdyby nie ty, szynki był bydzie! Chciał on zapewne dać mi poznać w ten sposób wdzięczność swoją i zarazem okazać niechęć tych, którzy szynki do jego świata bez poełch wależ. W chwili ostatniej, przyświecając krępył do ust, wspominał Imiona Jezusa, Maryi i Józefa, a wyrażał słowa: „Jestem teraz u źródła szczęścia! — oddał duszę Bogu. Było to dnia 1 października 1849 roku.”

ŻADAJCIE WSZĘDZIE TUTEK
„CARMEN” i „DEMOS”
FABRYKI M. PASCHALSKIEGO W KRAKOWIE.

Dobroć w tutkach!

Z KRAJU.

Z Bechni. Egzamin kwalifikacyjny na nauczyciela szkół ludowych popołudniowy przed c. k. Komisją egzaminacyjną w Bechni złożyli w dniu 1910 r. r. Burgardówna, Dobrzańska, Góndowska bardzo dobrze, Kotalska, Kucmerowa, Krupka bardzo dobrze, Miś Stanisław, Płazki, Piszczkowski, Rombaszewski, Ed-Salska, Salawa, Skomowka, Szwarczyńska bardzo dobrze, Wawrzyniowiczówna, Wołek, Zagalski, Ziębińska, Żelazowska.

Z Kalwarii Zebrzydowskiej. Wiele artystek "Nowia" pojechała dziś na restaurację grobu M. B. Adama obrazów grobu M. B. — proszę więc znanymi ofiarodawcami o cierpliwość, bo obrazy w polowie czasu wyjdą gotowe z litografii — wtedy każdemu ofiarodawcy ja pocztą wysłamy — a tymczasem sprawę grobu M. B. na ten jubileusz nadobędącej dalszej ofiarodawcy pobytych zciedlił Maryl polecamy. Imieniem kłaniano k. Stefan Podwójński w Kalwarii Zebrzydowskiej.

Nowy Sącz. We czwartek dnia 17 b. m. odbyła się w tut. mieście powiatowa rozprawa karana na skutek skargi wniesionej przez mał. Edwarda i Elżbietę Waligórow przeciwko oskarżeniom przewodniczącego kasy chorych Stanisława Jakóbika. Twierdząc zarząd kasy wygłosił Jakóbik doświadczenia karne do prokuratora państwa na mał. Waligórow, w którym obwiniał ich o sprzeniewierzenie zgłoszonych od robotników opłat kasy chorych.

Prokuratora państwa po sławie wstępem za nalechała dalszych kroków — Waligórowie zaś dotknęli ci skargi — uskarżyci Jakóbik o oszczerstwo.

Na przeprowadzenie dalszej rozprawy, wskutek interwencji p. sekretarza kasz Ślaskiego, oskarżeni przywrócić na rząd sekretarza kasz p. Miśkiewicza zgodził się na deklarację p. Jakóbika, w której ich przysięga i słuchoła nad szarym faktem i od okrzyku do stopu.

Tarnów. (Bursa tygodniowa). — Kurs piaszarni po dwóch dniach pracach przygotowywanych tut. laby tygodniowej zostanie wreszcie 1 lipca b. r. o. stawała bursa tygodniowa w naszym mieście. Do u. uczestniczących w tej tak ważnej instytucji przyszedł się dziś poła sekretarza kasz p. Miśkiewicza, który w kwocie 1.000 kor., złożony przed parą dniami na ręce prezesa tut. Kola T. S. L. p. Huberta Lindego, który się tu sprawą gorliwie zajmuje. Bursę dało pomieszczenie 12-tu osobom, a kosztu, oczywiście minimalne, ponosił także majsterstwo oddzielnych czeladników czy terminatorów. Witamy z radością tę nową instytucję.

Przedwczoraj ukłonił się kras piaszarni gminnych, urządził staraniem i kosztami własnymi wydanie Rady powiatowej. W kurnie brzo dnia 57 piaszarni gminnych i 36 kandydatów na piaszarni w powiatu sądownego zarządkowca i tuchawskiego. Krasom kiewicem (urzędujący Radę powiatowej) i dwaj komisarze starostwa. Dnia 18 b. m. zakończył się kras nabekówemu i egzaminem, który przeprowadził i przeprowadził nabekówi pos. stami tarawskiej i marzarski Rady powiatowej k. dr. Żygielski.

Wielu potrzebna jest tabliczka orientacyjna. Z powodu nadchodzącego roku decennialnego i walcącego się w nim dokonaj gniazda i domów mieszkalnych, bardzo wiele gniazda mieszkalnych, a w ich zastępcze niektóre Wydziały powiatowe zamawiają w dużych ilościach tabliczki i tabliczki orientacyjne metalowe dla domów i ulic.

Liga Pomocy przemysłowej zwraca uwagę, że krawczy byłoby dla przemysłu krajowego zamawiać te tabliczki poza granicami kraju, skoro posiadają już powiaty fabryki, wykonujące te artykuły w naszym kraju.

Blizsze wiadomości i adresy wskazuje biuro Ligi Pomocy przemysłowej.

Naokoło sceny i estrady.

Z TEATRU.

„Major Barbara”, komedia ze 4 aktach Bernarda Shaw’a, tłumaczył Ryszard Ordyński.

Shaw jest częstym gościem na naszej scenie. Lubi wielokrotnie tego angielskiego autora, jego ironię satyryczną, jego dogmatyzm parodiowany — jego frazjony techniki społecznej, akcją jego o oryginalne postacie w oryginalnych scenach i w oryginalnym zawsze owinięciu. W poglądach swoich społeczeństwa „moralizacja rytykretu”, Shaw rozstrząsa na scenie różne problemy, smagając kłamek konwenyonalne biesiekim szkarzom — w bengalskim blasku fajerwerkowych paradoksoz —

Majorem Barbara jest panna Underhaft (Wyszka), która bardzo dyszygnawo i nerwowo nazywa (Słobicka) i rozwodziłowa z nią wielokrotnie miliona, fabrykanta armat (Szonowski). Panna Underhaft wraz ze swym narzeczonym Cuslas (Weycher) podlega się propagandzie w „armi zbawienia” — i cała komedia obraca się około działalności tej instytucji filantropijnej, tak popularnej w Anglii. Fabrykant Underhaft głosi zaś „religię prochu i szelaza”, a za najwęższy grzech człowieka uważa ubóstwo. W dobie paradykalizmu groch to dwa przeciwne światopoglądy ojca i córki doprowadzone zostają do zgody

w ostatnim akcie, gdy cała rodzina Underhaftów zwiedza wspaniałe zakłady fabryczne, gdzie wprawdzie sprząda się śmiercionośne narkotyk, ale też też się ubóstwo.

Ściśle obcinając w licyz szereg charakterystycznych postaci i interesujących scen epizodycznych, (Akt drugi rozgrywa się w przytulku armii zbawienia).

Główny ciężar sztuki spoczywa na barkach p. Szonowskiego i p. Wyszki. P. Szonowski z wielkim naskładem inteligencji i staranną pracą, obejmującą każdy szczegół gry, zarzynał postać fabrykanta armat. Była to kreacja, postawiona pewną ręką, skupiona, wyrażała, wyrażająca się przemysł, prostota i naturalność. Toż sama kreacja powiodła się p. Wyszki, która w minutach armii zbawienia miała wiele wdzięku. P. Wyszki był jak zwykle interesujący i charakterystyczny. Dołakom postać stworzył także p. Stanisławski i Leszczyński, panie Słobicka, Janina i Barwińska.

W kłamek, rozgrywającym się w przytulku „armi zbawienia”, świetną charakterystyką znanowulofickich popisał się pan Kryszyński, p. Maska. Wyraża jak bratały, krytycznym podniosłością, bohatersko i p. Józef Węgrzyn, jako chładej i chładej ocałowania. Wzrastającą figurę strasnego robotnika, postawionego pracy, stworzył p. Siemaszko.

Kraków Chopinowski. Odnośnie do artykułu w poprzednim numerze „Głosu Narodu”, który obwiniał nas tem, że Kraków nie zdobył się na opamiętanie rozentyl Chopinowskiej atomowym obchodem, zaznaczyć należy, że gmina miasta Krakowa w porozumieniu z Tow. muzycznym w najbliższych dniach urządził wspaniały obchód. — Komitet w Starym Teatrze jest przywódcą przedsięwzięcia wspaniałego dzierżawy sztuki pana Chopinowskiego, który obok koncertów „Chopinowskich” urządził tam produkcyję „czarodzieja Bałtarzara”.

Z teatru miejskiego. „Major Barbara”, świetna komedia Bernarda Shaw’a, sądząc po dwóch pierwszych przedstawieniach, będzie miała na scenie krakowskiej licyz szereg przedstawień. Na niedzielnym przedstawieniu publiczność przywitała pełnym uznaniem dzieło i wykonawców. Zespół obwiniał i w czasie aktywidurował grę aktorów, jako znakomite przedstawienie „Major Barbara” w kasie zamawiających pozostała nie wielka już liczba biletów. — We środę daje teatr miejski atrakcyjną komedję Krzywobłędność „Aktorki”.

„Faust”, opera Gounoda, zapowiedziana na piątek 25 b. m. w teatrze miejskim, obwiniał ogólnie zainteresowanie; popyt na bilety jest już nadzwyczajny. Jak już swego czasu zaznaczyliśmy, wykonując ostatnie ta opera słami aktów operowej p. Maro. Głównie rolę spoczywa w rękach p. Hoffmana (Malgorzata), Stajgler (Siebel) i Krasander (Marja), oraz panów: Maszerek (Medusa), Tukatach (Faust), Zakrzewski (Walenty), Janicki (Brander). — Nadmieniam także, że p. Zakrzewski występuje już drugi sezon w Licyz pod pseudonimem Stasie, jest u. lubiełchem tamtejszej publiczności, a przez parę tygodni sezonu. Taśca w drugim akcie wydawał p. P. Doliński. Próby już są na ukochanym pod znakiem kierownictwa p. J. N. Eoka, który przewodził p. Maro. — Pozostałe bilety można nabywać w magazynie H. Schwarcz przy ul. Grodzkiej.

Z teatru ludowego. Dział po cenach bajełarska ta „Hajla dżuma” sztuka fantastyczna ze śpiewami i tuchami, grana od dłuższego czasu z wielkimi powodzeniem. We wtorek „Ciocia Karolka” z p. Janickim, który powrócił z urlopu. Dobiegają próby ze sztuki Dr. Tadusza Kanabera „Uroczysko szelazki”, prowadzone przez dyr. E. Rygiara. Na próbach obecnym jest autor, dzielący sceny wspaniałe, Stasie Nuda, wielkie zainteresowanie, a dowodem tego już dziś wielka ilość sprzedanych biletów w kasie zamawiających p. Brzeziny.

Z SALI SĄDOWEJ.

Zabójstwo za wybiele azyj. Sobotnia rozprawa przeciw Franciszkowi Głusowi, Jakówi i Bablinie Nowakom, Izidorowi Olejowi i Maryl Jastrzębskiej — oskarżonym o zbrodnię zabójstwa, popołudnie na 4. p. Jastrzębskiej, o czym szerzej pisaliśmy w sobotę, skończyła się północnym wieczorem. Na podstawie wyroków przysięgłych trybunał wydał wyrok, uwalniający czterech oskarżonych od winy i kary, a skazujący Izidora Olejka za przekroczenie opłaty na dwa miesiące aresztu.

Ajent łódzkiej ochrony.

Rozprawa przeciw Relidze i towarzyszym.

W dalszym ciągu towarzyszy przeciw Relidze i towarzyszym przesłuchano w sobotę po południu oskarżonych: Michalskiego i Borowickiego. Akt rozprawy, jakoby miał jaką styczność z ochroną rosyjską i jakoby był szpiegiem wojskowym. Następnie przysięgłono do przesłuchania świadków.

Świadek Stopa, towarzyszy więzienny Relig, zeznał zgodnie z aktem oskarżenia. Religa zeznał oświadczenia do zeznań szpiegiem wojskowym i dał mu w tym celu adres nieznajomości łódzkiej ochrony.

Świadek Dereszi, były prof. gimn. w Królestwie Polak, zeznał Religę w cytydli warszawskiej, oświadczając X. pawilonie. Zraz po dostawieniu tam Rel-

gi, który miał na szemle kilka spraw „stryczkowych”, doszedł do więzienia słuch, że Religa jest podejrzanym i że się go należy straszyć. Religa w swojej celi wyrażał z chęcią rade efektowne figury, które następnie malowano sprzedawał. Chładej zeznał do kancelaryi szefa ochrony pod pretekstem, że chodzi właśnie po zamówieniu na te figury. Później Religa dostawał nawet obiadu z miastu.

W końcu stycznia 1908 r. przyszedł do więzienia świadek — Szeńska, list od Religi, przysięgłono nieszczędną drogą przez szandara. W liście tym zawiadamia Religa, że umorzono mu wszystkie sprawy i odstawiono zeznań przez Kaliz do granicy praskiej; prosi przy tej sposobności o pożyczkę 2 rubli, brakujących mu na drogę. W liście tym zdawa Religa tytuł „Stronawy towarzysza”, zeznał się słowami „z podziwieniem oskarżeniom” i t. d. To było podobno. Szeńska wysłał Relidze ładną robie. Potem pojechał z pawilonu X. Religi i o dalszych jego losach świadek nie wie.

Przed kilką tygodniami powieszono w cytydli dwóch więźniów, Cypis i Syjak. Jeden z nich mówił świadkom, że Religa wywoła.

Następny świadek z Królestwa, dawał wiązki polityczny z Kalisz, zeznał, że w czasie jego pobytu w więzieniu, w którym przebywał i Religa, był Religa powieszono uwiązany za sięgła i prokuratora. Religa konfesoł często z szefem szandarym kaskielki, a chładej dosł pod pretekstem, że chodzi do lekarza. Raz przychwycił list Religi — i przekonano się, że Religa był prokuratorem.

Na tem przez. odrzucił rozprawę do posiedzenia do godz. 9 rano.

Rozprawa poniedziałkowa.

Na dzisiejszą rozprawę przesiadł w dalszym ciągu świadków. — Świadek M. Paszkowski, gospodarz krak. „Sopotni” dla emigrantów z Król. Pola, zeznał, że raz w mieszkaniu Religi zaszedłono list, adresowany do niego z „ochraną”. Dali świadkowie: E. Stradiot, dyr. Tow. asseur. „Allianz”, M. Michałowski, słuch. Śl. R. Kraspiński, M. Komarski, A. Jaskowski, słuch. modycy, M. Gamański, słuch. techniki, W. Machowski, słuch. modycy i t. d. nie zeznał się z żadnym z nich, co do zeznań poprzednich świadków dorozumieł onawaz zeznał o sferze szpiegiemkiej trójki agentów „ochrany”.

Wyrok zapadnie dziś wieczorem.

Zabójstwo w karczmie.

Przed trybunałem przysięgłych leżycza się dzisiaj znowu rozprawa o zabójstwo, popołudnie na trzemeskie, co i tyle innych zabójstw, jakie przysięgli już tego roku nawałną szkodli. Na ławie oskarżonych zasiadł czterech młodych, bo młodych dopiero 26 lat, Stanisław Pachowicz, z zawną zranie. Sprawa przedstawia się według aktu oskarżenia następująco:

Pachowicz już od dłuższego czasu w niegodzie i w gospodarstwie z Łągami Stanisławem Chapikiem. Niejednokrotnie przysięgłono między nimi do kłótni, przysięga kłótni raz i do kłótni.

Dnia 5 października spotkali się obaj w karczmie w Łągowcach. Kłótni był w towarzyszył sobie przysięgli. Dmili zrazem, popijali, dogadywali sobie wzajem, ale wreszcie wywiązała się między oboma partyma zaciekła bitwa, w której się i krew polała, bo Pachowicz miał zawną nóż z sobą, jak mówił, że bał się Ciopeka, który uchodził za silnego i krewkiego chłopca.

W czasie bitki Pachowicz narażony był na poddanie bitych i uderzeń do ziemi. Za nim zraział się Ciopek, który jednak po paru sekundach wrócił, zraział się, podzielił do stela i zawnął: „Pachowicz mnie zabija” — i rwał martwy pod stół. Jak zeznał brat zawną, Jakób Ciopek, który był krytycznym chwili w ziemi, Pachowicz uderzył jego brata nożem w pierś.

Trybunałowi przewodniczący radca Trawacki, o. oskarza prok. dr. Ujejski, oskarżonego broni adw. dr. Salski.

Pachowicz tłumaczył się, że w bójce dobył noża dla własnej obrony i że Ciopek, pańując się z nim, sam się na nie dotknął.

Wyrok zapadnie wieczorem.

Co słychać w mieście?

Pierwsze zwłastowny wiosny, motyle już się w Krakowie pojawiały. Działaj w południe jeden z naszych czytelników przysłał nam do redakcji zdjęcie motyla, którego w południe złapał koło pomnika Rejtana.

Wiosna zbliża się rzeczywiście do nas szybko krakim. Wewnątrz miastyni przysięgłono dzień wiosny; niebo czyste, jak w maju, ciepło, słoneczko przysięgłono, nie dżimnego, że kto żył, wyrażał na ulicy i pisał się w słone, bo wiosna w końcu litego, to u nas naprawdę zrazem wiosny. Zazwyczaj o tym czucie miastyni siliły mroź.

Działaj znowu dzień, przypominający nam lub czerwiec. Na czerstem niebie jasnie słoneczko, zeznawo na miasto położył jakiegoś ciepłego, ciepła wiosennego. Dnia nawet, jak wspomnieliśmy wyżej, pojawił się już i motyl wiosny.

Czy jednak na kilka dni nie będziemy mieli znowu

śniegu i mrozu — to Bóg raczy wiedzieć. Ale można już i mrozu spodziewać, bo bądź co bądź na wiosnę w luty trzonczek zawnawia.

Temperaturę w cieple wykiwały w niedzielną 10° R., w poniedziałek 11° R. ciepła i godzinie 2 po południu i 4° zrazem temperatura była ledwie wiosenna. W słońcu szkar dopiekało.

Ala te nagle zmiany temperatury wypręgała fatalnie na stan zdrowotności w mieście. Zaspobienie, katar, influenza granią w zastraszający sposób. Widać zrazem wywołało gwałtowne rozmnożenie się bakterji w atmosferze.

Minister Duleba przyjeżdża do Krakowa dalszą wiozów o godz. 8 m. 18. Jurta minister niezdolna będzie odbyć w gmachu starostwa. We wtorek obędzie się w południe o dalszym Federacja dalszemu, wiozorem zaś w maju list starożytności teatru baskiet, wydany przez miasto na cześć ministra, a w środę przysięgłono o prezydencie Les.

Ze spraw miejskich. Sekcja V. na posiedzeniu sobotnim pod przew. radcy Esteyna przysięgłono do gminy na podstawie zawnawienia 48 osób, 8 osobom przysięgłono dalszemu, a dwóm zawnawiała przysięgłono do przysięgłono strasznego obywatela. Do komisji poborowej na rok 1910 wybrała sekcy ze swego łona 2 członków i 2 zastępców.

Powiększenie liczby lekarzy miejskich. Na sobotnim posiedzeniu sekcji V. przedawali szaryk miejski dr. Janiszewski uchwalono przez magistrat spraw reorganizacji miejskiej służby zdrowia i powiększenia liczby lekarzy miejskich na razie o 6, stosownie do potrzeb miastu Krakowa. Po dalszej dyskusji w tej sprawie, w której zabrał głos wyzn. Szarski, radai Góziński, Wolay, dr. Korogód i R. Landau oraz dyr. magistratu Grodzki i szaryk dr. Janiszewski, sekcy uchwaliła magistratu przysięgłono.

Splaj lokatorów. Wskutek interwencji radcy dra Perzekiego sekcy V. na ostatnim posiedzeniu uchwała wreszcie magistrat do wydania zarządzenia, by spisy lokatorów, mieszczące w sieniach domów i tabliczki orientacyjne już były cytynia i cytynia i by zwrócił uwagę na lepszy obiór właścicieli fikcyjnych. Nawiasem dodajemy, że sprawę tę poruszaliśmy przed kilku dniami w „Nowinach”.

Z Towarzystwa muzycznego. Ważne sprawozdanie o obchodach Tow. muzycznego w Krakowie obwiniał się w niedzielną dnia 27 b. m. o godz. 5 popoł. w sali prób Tow. (Stary Teatr, Plac Szczęśliwych i I. II. p.). Na porządku dzisiejszym: Sprawozdanie zarządu, wybory członków wydziału i komisji kontrolującej i ewentualne uwagi członków. — Sprawozdania i legitymacyjne rozprawy się poczęły.

W Reursie urzędniczej odegrano sztuki pochlebne znanego kolo amatorów muzyki 4-aktową komedję Z. Przybyłskiego p. t. „Wisek i Wacek”. Niemal wszyscy obwiniałmi darzono wykonawców, a zwłaszcza paule: Bogusławski, Tyszyński, Filipkowski, Polaczek, Sokolnicki, Kohnmawer, Steinkelewski i Helmoway — oraz panów: Stradioty, Starka, Tyszyńskiego, Luboskiego, Jaskowicza, Kubińska, Winklera, Kowalskiego i Tombskiego. Interpretacja poszczególnych ról przechodziła miarę dyktymentu, składając nadzwyczajny wyborczy zespół, który śmiało mógłby iść o lepsze z podobnym zespołem w Warszawie. W czasie wieczoru usłyszeliśmy nadzwyczajny koncert (p. Stradioty) oraz Wydziałowi, a zwłaszcza artystom-amatorom, którzy nie po raz pierwszy już składają dno artystycznego prawdziwie pojawnianiu tego rodzaju nadatkę.

Krajowy Związek państw. oficyantów kanc. „Łączność” w Krakowie składa znowu zrazem na tej drodze szeregowe podziękowanie tym wszystkim, którzy przez wieloletnie służenie w zabawie, urzędowaniu w sali strzeleckiej strażnikom Związku w dniu 6 lotego b. r. na powiększenie funduszu zagonowego dla wado i śnieg, przez szereg nadatków, jak i jakkolwiek bądź inny sposób przysięgłono się do niewzięcia tej zabawy, a co ważniejsze do powiększenia funduszu zagonowego. — W szeregowości składa Związek podziękowanie firmom Rójak i Stefan Rójak za bezinteresowne wspaniałe dekoracy i umiawienie sali, oraz wszystkim osobom, które przed zakupem biletów wzięły na zabawkę złoty nadatek.

W Towar. Miskiewicz Cytry odbył się w sali zrazem tygodni wieczorek muzyki-obwiniał.

Program wypadł pociągły: orkiestra taboru-mandolinowej, która gręta obwiniała wykonała szereg utworów. — Sekretar, kwartet i dno tryony (pp. Daniszewski i Gądkówna) spotkali się z szwym uznaniem publiczności za pociągły dno wykonało utworów.

Zaznaczyć też należy i podnieść piękny śpiew p. H. K.

Zgromadzenie czeladników masarskich, grupy, istniejącej przy polskim Związku zawodowym chłedzi-jakich robotników, odbyło się onogąd. Przesz p. Leśniak obłąk zrazem z działalnici grupy, która się etyle rozwija. Sprawowanie kasowe szły p. Stalskiej, poczem przysięgłono do wyborów. Wybrani zostali p. Leśniak prezsem, Wisniewski i Stępiński zastępcami przewodniczącego. Wydział stanowią pp.: Stalski (okrabnik), Niemczyk (szkarzta), Dąbrowski i Zaryasz (prowadzący biuro pośredniactwa pracy), Szlag, Hadalski, Kapkawa, Kosiłowicz i Indrakiewicz.

Teatr Kłosa (Kłosa) obwiniał i 34 przygotował nowy program zabawy, zrazem, a przysięgłono

NOVO OTWARTA MLECZARNIA

pod firmą

J. ZAŁUŻŃSKI i M. CHMURA

pry ulicy Św. Jana l. 13, v s a vis c. k. Sądu

nabiał w najlepszej jakości, zdrowotną kuchnię mięsną i jarską. jak również o każdej porze dnia znakomitą kawę, herbatę, czekoladę i t. p. Lokal otwarty od godziny 6-tej rano

Ujęty, nadający się do odwiedzenia także dla młodzieży i dzieci. Na pierwszy plan wybił się zdołał z natury: przesłanie widoków Alpi szwajcarskich i lodowców Chamonix i zdjęcia gór Atlas w Afryce wraz z zdjęciami życia i zwyczajów mieszkańców Kabilów. „Witam świat” i „Anarchizm na polskości obrazu” — dwa obrazy zarysowały się na nie wspaniałych widokach morskich. Do programu wchodziła także: sylwetki panujących na świecie, „Talisman akryla” obraz kolorowany i kilka zdjęć koneserów.

Krakowski oddział Związku teatrów wstąpił w Krakowie. W sali Instytutu muzycznego odbyło się wczoraj pod przewodnictwem Józefa Flacha zebranie ludzi, interesujących się sprawą utworów wstąpienia. Po dokonywaniu w której zabierali głos dr Flach, p. Szafranski, dr Szykowski, p. Gabryeliński i inni, przysługując do wyboru Wydziału. — Wybrał został: dr Józef Flach prezesem, insp. Szwerny Udzielił i wiceprezesem, dr Marian Szykowski i wiceprezesem, Józef Rępczakowski sekretarzem, Władysław Wąsowicz skarbnikiem, Gabryeliński Kasperz kierownikiem artystycznym; ponadto weszli do Wydziału pp.: red. Marian Dąbrowski, dr Karolinski, dr Jędrzejko, Ludwik Szafranski i Bronisław Holna Radziłska. Wskazano zarząd wchodzący do Wydziału Zarządu, delegat reprezentacji powiatowej, Ryszard niekierownik, Zarząd pow. Kółko rolniczych, Zarząd okręgowy Tow. Szkoły Lud. i kierownicy powiatowych teatrów.

Koło pracowników i Kółko artystyczno-literackie zaplanowały wkrótce wycieczkę z rodzinami na pogadanki, którą wygłosił w środę, 23 m. o g. 9 wiek i dr Stanisław Stępiński na temat: „O fotografowaniu” i przedstawił cały szereg ciekawych obrazów światła.

Z Towarzystwa ratunkowego otrzymujemy następujące pismo: Pomyślnie ryżerze przemysłowi, operujący od niejakiego czasu w dziele wydawnictwa informacyjnego, rodzin, a najdalej podchorągry ze Lwowa — lub we Lwowie przysługując takie wydawnictwa berwaldowskie, szukając intencjonalnie, a niegdyż pokazuje zalecenia, zniżają się śledzić. Dowiadujemy się, że we Lwowie przysługując znowu takie wydawnictwa, firma wydawnicza kalendarza na rok 1911 stała się do zbioru krakowskiego Towarzystwa ratunkowego. Oświadczamy wobec tego, iż nikt nie może upoważniać w ogóle, a tym mniej we Lwowie do jakiegokolwiek wydawnictwa na korzyść naszego Towarzystwa. Wobec tego zalecamy znowu państwu na łatwiej wierzyci, a ściślej do upoważnienia dla naszej instytucji, która nie przegnie także pośredniczą.

Z Czytelnia robotniczej im. J. Kilińskiego T. S. L. w Krakowie. We wtorek dnia 22 m. w lokalu Czytelnia (ul. Świątka 1, 18, II p.) wygłosił p. Roman Rybicki odczyt na temat: „O drobnym kredycie dla tygodniowców i robotników”. Odczyt o godzinie 8 i pół wieczorem. Wstęp dla członków bezpłatny, dla nieczłonków 10 zł.

Spekulacja „kamery”. Pisz nam z miasta: Znowu jeden zwłakt nielegalnej konkurencji i to bardzo brzydki.

Firma fotograficzna „Kamera” przy ul. św. Górnego oddawała operacje z ogłoszeniami niebawem takich, a niebawem ich ogłoszenia. Firma ta daje każdemu, kto tylko będzie się fotografował, nie więcej niż 100 zdjęć 11 fotografii gablacyjnych, który potrafił być powiększony i szyć lub brzość z emulsiowym portretem.

Podziwiliśmy wspaniałość iść firmy i znaleźć ją mogłaby przysługując, że to złudnie obliczenia okazały się zwykłym podjęciem. I tak się stało.

Firma za wprost wykpiła pomysłujących się o to prezenta gości, nie dając im nie lub też stawiając im takie warunki jak np. kilkanaście godzin na to, aby portrety powiększone, lub też wprost oświadczenia, że oświadczenia te obstaraliż zaraz w trzy dni po pierwotnym ogłoszeniu.

Kraków może się poszczycić całym szeregiem gośdnych i zdolnych fotografów, którzy zgłębiły się nie zdobyli na takie podstępne środki, by zważyć klientów. Niemniej sposobu konkurencji należy dobitnie potępić.

Samobójstwo. Dziś o g. 5 rano zaważono Pogotowie na ul. Artyka, gdzie w jednym z mieszkań wita się w godzinie 80-letnia starsza konduktorka kolejowa, Magdalena F. Jak sama zmarła, wypila p. F. rozczyny zapalek fortozowych, namiętnych w wódce, w celu pozbawienia się życia. Przysięga rozpamiętywać kroki były słennymi rodzinie. Pogotowie po zastosowaniu tymczasowych środków przewoziło chorą w stanie groźnym do kliniki chorób wewnętrznych.

Pożar na kole. Na dworcu kolejki północnej zapalił się dziś o godz. 5 rano w lamparce sznury, która w palący ogień powstał prawdopodobnie od przeniesionej nieostrożnie zapalniczki. Świat podłogi w krótkim czasie pękał.

Medal grunwaldzki ko upamiętnienia wielkiej rosnący pogromu Krzyżaków wydany został w Krakowie nakładem p. St. Tomaszewskiego w myśli projektu, zatwierdzonego przez sąd konkursowy, złożony z pp. dra Ciołkowskiego, dyrektora muzeum lwowskiego, prof. Tad. Rybkowskiego, dr. mal. i St. Janowskiego, artysty malarskiego. Medal wykonany został w złocie, srebrze i brązie, według rysunku szanowanego artysty malarza p. St.

Fabjańskiego. Na jednej stronie medalu widnieją popularne wiewiory króla Jagiły i W. ka. Litwskiego Witolda, na drugiej stronie medalu widnieją rycerza polskiego z wojowników Litwów, trzymających sztandar zwycięstwa nad poległym Krzyżakom. Jako znak pamiątkowy wydany dla uczczenia wielkiej rosnący grunwaldzkiej, medalów powinien znaleźć się w ręku każdego Polaka. Adres do zamówień medalu brzmiał: Wydawnictwo Medalu Grunwaldzkiego S. Tomaszewski w Krakowie.

Cena z ozdobą jako broszka lub bez tegoż w kwocie 1 kor. 50 h., z czystego srebra 4 korony, w złocie 60 koron. Wspaniale prezentuje się dw. medal jako broszka w ramce a cena tylko o koronę na sztuce wigor.

O „kwiat narodości”. Odcisnęło do naszego artykułu otrzymujemy następujący list z Cieszanowa, p. Zarzecze:

Wolałbym, aby, byłym co innego przejęli od naszych sąsiadów, n. p. w Cieszanowie, miłoś i zgoda, ale kiedy mamy przyjąć taki kwiat na swój narodość, to już całą się przemawiająca za naszą, polską, akromą „akrobicką”, choć i Bolek miałby wiele za sobą. Nasza powieść „akrobicka” na barwę bliską z czerwoną, a i białą z czerwonymi kłębami, wyrażała na wysoki ko, ledwie kilka rzeczy, tożność, ona już gławki wyrażała i wlewa nadzieję do serca niedzielnego wiozny, nowego życia, nadziei lepszej przyszłości, — to obraz prawdziwie polskiej duszy, której żadna siła nie zniszczy, — chwilem przysięgam sobie. — Względnie się uda, nie wybredna, mało potrzebując, jak dusza polska, jak serce polskie, którego i lędy Sybiru nie zmorzą! St. Zalasinski.

Złodziej piwniczny. Władziciel cukierni przy ul. Grodzkiej p. Malik, zareszady wczoraj do piwnicy zastal tam 17-letniego Józefa Droszela, który się do niego, że się tam przyszedł przyspać. Potwierdził, że miał przy sobie narzędzia do włamania, p. Malik oddał go w ręce policy. Droszel był już karany za włamanie do drukarni „Czas”.

Poszukiwani listami gonczymi. Sąd w Tarnowie poszukiwa Władysława Polę, oskarżonego o ciężkie uszkodzenie ciała. Pasa listy 37 lat, jest silnie zabudowany, męzyczny, wzrostu średniego, o włosach i ciemnych, brzozy obcięte.

Z Podgórze. Kawiarnia awantura. Zdradza jej legomencie, którzy nie uznają potrzeby płacenia za towary, nabyty w sklepie. Oczywiście dla kupców goście tacy są nielegalnymi zławnikami, gdyż nawet mimo aresztowania nie można potem od takiego pana wydobyc należnej zapłaty. Taki nieprzejrzany wypadek zdarzył się p. Maryi Gębszce, właścicielce kawiarni, w której St. Wolski i Jan Pajek po wypiciu 4 piw, kawy nie chcieli zapłacić. Powstała między nimi wielka awantura, która skończyła się wezwaniem na policy, gdzie policyant przyprowadził nieplacących gości.

Nie udało im się. Bracia Rymarczykowie i Wład. Wolski, to znana w Podgórzu rodzina posażniejsza z Podkarpacia. Onegdaj niallowi od sprytnie okradli Jan Głuski, właściciela z Gólkow. Spoznaczyli, że chłopak idzie chwylkiem krokiem, przysięgłi się do niego i nakłonili go do wstąpienia do wódki do propinacji. Po kilku kolejkach, które im Głuski zapłacił, poczęli go na gośdnie chwila i zagadywać, a tymczasem jeden z nich, Franciszek Rymarczyk, wyłożył na ręko do bieżenia. Wielek jednak chwycił zdołać za rękę i nie puścił aż nadejdzie policyant, który całą trójkę zaprowadził na policy.

Na pochylą drogę wsiadł Wojciech Kowalski, 40-letni wyrobek. Uprzykrzyła mu się nocowa praca, chwycił się więc radzilej. Razem z kilkakrotnie za złodziejskie uczynki, nie ustaje w pracy nowego zawodu i stawa się na tej pochylą drodze występek coraz niżej. Onegdaj śledząc z wozu koron owas, wartości 14 koron, na znak kupca Józefa Barbasa z ulicy Kalwaryjskiej i 32, leżąc zdołał natychmiast aresztować i odesłać w więz.

Zmarł. Wanda z Popielich Szczezanowski, matka Stanisława Szczezanowskiego, jednego z twórców przemysłu naftowego w Galicji, zmarła onegdaj we Lwowie, przetrżywszy lat 80.

Eneal. Ferdynand Friedler, b. komendant korpusu lwowskiego, inspektor armii, zmarł onegdaj w Wiedniu.

Działalność p. polubna zmarł Aleksander Sulikowski, radca m., prezes Rady nadzorczej Tow. kredytowego rolniczo-kolaryzacji i przemysłowej, właściciel znanej firmy zegarmistrzowskiej w Krakowie.

Franczek Horwat, założyciel I. Związku kolejarów, zmarł 17 bm., przetrżywszy 73 lat.

Jan Szostakówna, przetrżywszy 28 lat, zmarła 19 bm.

Kajd Andrzej Kilmersak, dziekan dekanatu rolniczo-kolaryzacji, zmarł dnia 19 b. m. w Wadowicach.

Repertuar teatru miejskiego:
Poniedziałek: „Wielki Fryderyk”.
Wtorek: „Major Barbara”.
Środa: „Aktorka”.
Czwartek: „Major Barbara”.
Piątek: „Paust”.
Sobota: „Zad w domu”.
Niedziela pop.: „Kupiec i żona”.

Niedziela wiecz.: „Zad w domu”.
Poniedziałek: „Aktorka”.

Repertuar teatru ludowego:
Poniedziałek: „Tęcza”.
Wtorek: „Ciepła dusza”.
Środa: „Utrącone szczęście”.
Czwartek: „Utrącone szczęście”.
Piątek: „Utrącone szczęście”.
Sobota: „Polka i Rosyanka”.
Niedziela pop.: „Pod białym koniem”.
Niedziela wiecz.: „Polka i Rosyanka”.
Poniedziałek: „Dwaj małż”.

Zwrodożnienie młodzieży.

Jan donosił, studentów, który w tym czasie sposobem awantur i szabli 16-letnia Mary K. z Podgórza, oszukała się Aleksander Lewicki. Został on w sobotę aresztowany, a wczoraj odesłano go do sądu haranego pod zarzutem zbrodni oświadczenia i nieulowania węglenia płodu.

Siedziwo w tej sprawie prowadzi komisarz Mianowicz. Dotychczas przesłuchano kilku studentów.

Zgwałcenie dziecka.

Do tylu wypadków zwierzęcych gwałtów, jakie się ostatnio zdarzyły, przybywa jeszcze jeden. Wczoraj wieczorem jakiś andrusz nagwałt 7-letnią dziewczynkę, Anę K., na pole dechabki i tam dopchał się na niej zwierzęcego gwałtu. Ojciec dziecka, Jan N., z zawodu ślusarz, zamieszkały w Zakrzówku, dał znać o wypadku sądomary, która owego zwierzęcego draba aresztowała. Z odczeka przysył o niego na stację ratunkową, skąd go dla otrzymania lekarskiego świadectwa odesłano do sądownego lekarza.

Najlepsze mydło szlifierskie szkieł, zniepalające spalenia i wysysające szkieł.
Hygieniczne Mydło przetłuszczone
wyrobu M. Malinowskiego.
11 odmian zapachów kwiatowych, mydło
ogórkowe. Wystrzągać się szlifierskie szkieł.

Odroczenie Sejmu.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu po obradach nad wnioskami pp. Staryńskiego o ustanowienie II. sekcji marszałka, nie przyszło do uchwały, gdyż posłowie ruscy wszystkich klubów wyszli ze sali.

Sprawozdanie pp. Leo przedłożył sprawozdanie komisji bankowej o petycji Związku koczowniczego urzędników w Krakowie w przedmiocie walki z drożyzną i mieszkaniem.

Przemawiali za petycją pp. Landan, Maryewski i Halban.

Pos. Leo stwierdził z zadowoleniem jedynymalność w wszystkich mówach w tym kierunku, iż przysługują pierwszorzędność doniosłości do omawianej sprawy. Wielka akcja na polu budowania mieszkań zdrowych i tanich przyczyniła się do wyręczenia gruźlicy, przy kilku sanatoriach. Biedny, jakie na tem polu w porównaniu z zagranicą poczynił rząd austriacki, naprawia w ciągu szesnastu lat przez ministra Korytkowskiego fundusz dla subwencjonowania spółek urzędniczych i to jest pierwszy krok, świadczący o budzeniu się świadomości zadań państwowości państwowego na tem polu.

Wnioski komisji uchwalono.

Przysługując kilku drobniejszych spraw, natomiast dr. Bohrzyński oświadczył, że na mocy najwyższego polecenia odesła Sejm.

Marszałek, żegnając posłów, wniósł okrzyk na cześć cesarza.

Pos. Gorajski imieniem Sejmu wśród oklasków wyraził podziękowanie marszałkowi, że poprowadził obrady tak, iż mimo wielkich trudności Sejm uchwalił tak ważne sprawy, jak budżet, Bank przemysłowy i melioracje i i dotychczas namieszkano.

Z komisji reformy wyborczej.

Lwów. Wczoraj odbyło się posiedzenie komisji reformy wyborczej i subkomitetu tej komisji. Pos. Głębicki oświadczył, że cofa swą rezynację. Wobec tego pos. Leo cofnął także swą rezynację z przewodniczącego subkomitetu komisji reformy wyborczej.

Pos. Leo oświadczył, że posiedzenie subkomitetu zwołuje 2 tygodnie; posiedzenia będą się odbywać co 3 tygodnie, a posiedzenia komisji co 2 miesiące.

Rada narodowa.

Lwów. Sejmowe Koło polskie obradowało wczoraj nad sprawą Rady narodowej. Do uchwały nie przyszło, gdyż nie osiągnięto porozumienia co do klucza dla rozdania mandatów do wydania wykonawczego.

Telegramy „Nowin”.

Pogorszenie u dra Luegera.

Wiedeń. O godz. 8 rano wydany był o stanie zdrowia dra Luegera donosi, że temperatura wynosi 36,7, puls 73, śliny. Pacjent nie spał z przerwami. Objawiają się bóle w ranach przy poruszaniu się. Zapalenie nie zwiększa się, stan płuc normalny.

Wiedeń. W stanie zdrowia dra Luegera, nastąpiło nowe pogorszenie. Chory czuje wielkie bóle, zwłaszcza w rękach.

Nadeszło telegraficznie biogłoszawstwo papieża dla dra Luegera.

Ogłoszenie konstytucji dla Bośni i Hercegowiny. Sarajewo. Wczoraj w południe ogłoszono sejm krajowy w bogato dekorowanej sali pałacem radu krajowego konstytucję. Miasto jest dekorowane.

Polaki awiator.

Wiener Neustadt. Inżynier Warchałowski zdobył nagrodę 3000 kor. za jazdę 15-minutową 4.000 kor. za 5-minutową jazdę z drugim podręcznym na białymie Farmana.

Abdykacja króla greckiego?

Powrót następcy tronu i król Jerzy.

Ateny. Dramatycznie uduł się król z przedstawieniem, że przybycie następcy tronu może w obecnych warunkach stać się powodem najgroźniejszych awantur w alii.

Krók wakacje przedstawiały rzeczywiście powrót następcy tronu odrzucił.

Następcą tronu, który już był w Brindisi, uduł się na Korfu.

Król Jerzy czuje się już całą sprawą tak dotknięty, że postanowił nieodwrotnie abdykować z tronu. Nie wiadomo jedynie, czy abdykuje na rzecz któregoś z swoich synów czy też w imieniu całej dynastii.

Oberwanie pory.

Londyn. Wskutek burzy oberwała się wczoraj pod Dublinem droga i spadła na nasyt kolejowy, przebiegającą wzdłuż torów.

Zamach na prezydenta gabinetu w Egipcie. Kairo. Prezydent ministerów Butros-pasa został przez studenta, narodowo mahometanina, wystraszony rewolwerowymi salami. Sprawca awantury. Mówi o tajnym sabaku.

ZE SWIATA.

Zniesienie odrębności Finlandii. Do „Gazety Warszawskiej” donosią z Petersburga, że, według pogłoszek, odbyła się specjalna narada z udziałem prezydenta ministrów Sjölyna, na której postanowiono jednocześnie Finlandię z Rosją.

Do Duny ma być niebawem wniesiony odpowiedni projekt prawa, kasujący faktycznie odrębność administracyjną tego kraju.

Reforma wyborcza w Prusach. Rząd pruski nie żądał się już do do dobrych ludzi reformy wyborczej. Onegdaj minister spraw wewnętrznych, Moltke, konfirmował poufnie i przyświecał stronniczo i oświadczył, że odródek, że wprowadzenie tajnego systemu wyborczego zmieni stosunki w Prusach do niepoznania, przeciw czemu rząd będzie walczył wszystkimi środkami.

NADESKANE.

Cierpienia płuc

kataru, kokuksu, influenzy,
leczy z pewnym skutkiem od 10 lat wypróbowany

Sirolin „Roche”

Sirolin pobudza apetyt, podnosi wagę ciała, usuwa kaszel, śnięg i poty nocne.

Należy żądać we wszystkich aptekach „Sirolin” w oryginalnym opakowaniu „Roche” po K. 4 za flaszkę — przysługując powinno się wystrzągać lichych falsyfikatów (zapis lekarzy).

Broszura o Sirolinie J. I. wysyła darmo i opłatnie

F. Hoffmann - La Roche & Comp.
Wien III/1 Neuengasse 11.

Zima panuje, a z nią nadejdzie czas katarów, którym przeważnie ulegają osoby cierpiące na chroniczne choroby narządów oddechowych. Dla tych, co nie mogą naszego klimatu ostrego zamieć na ciepleszy w krajach południowych, jest „Sirolin Roche” prawdziwie zbawieniem. Długość zimy, które tygrysy, odznaczając się przysługującym smakiem, dala w tego rodzaju katarach nadzwyczaj szkodliwie, zmniejsza kaszel, polepsza samopoczucie ogólnie i wzmacnia apetyt.

Nakrycia stołów srebrne i z chińskiego srebra

Przedmioty do użytku domowego, oraz na podarki tudzież przybory kościelne

Wakubowski

Kraków, Sukiennice 26—27
od strony ratusza od strony ratusza

Kierneckiego i K. Weinara w Krakowie pod znak 3. 1914.